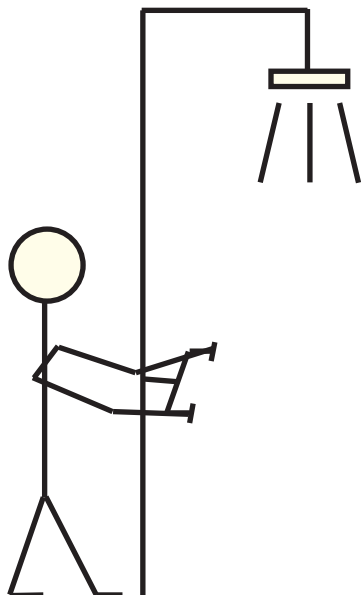
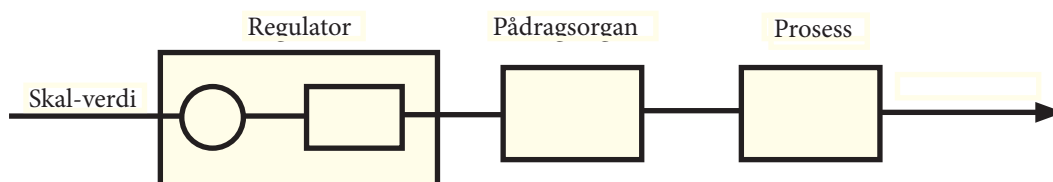

Vi går i dusjen for å studere forskjellen mellom “styringsteknikk” og “reguleringssteknikk”.

Du stiller deg på siden av dusjen og skrur en omdreining på den kalde krana og en omdreining på den varme krana. Det kommer vann ut av dusjen, men du aner ikke hvor varmt dette egentlig er, fordi du ikke kjenner etter.

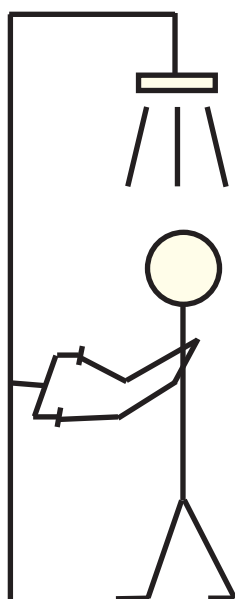
Dette er det som vi kan kalle for et eksempel på en styring eller en “åpen sløyfe”.

Ved en slik “*styring*” eller “åpen sløyfe” så har vi ingen “instrumentering” eller tilbakemelding fra prosessen slik at vi er i stand til å fastslå om prosessveriden er i samsvar med en ønsket verdi. Vi kan også si at dette er et “*ikke tilbakekoblet system*”.

Regulering. (I dusjen og andre steder.)

Siden vi var så godt i gang så hopper vi inn i dusjen og vi gir oss tid til å kjenne etter ved hjelp av vår utmerkede instrumentering hvis varmt eller kaldt det egentlig er. Så legger vi vårt forstillingsorgan dvs hånden på pådragsorganet, dvs kranen og så regulerer vi vanntemperaturen til den eksakt riktige verdi som er “akkurat passe varmt for dusjing”.

Her har vår mann i dusjen flyttet seg inn i selve vannstrømmen. Han kan kjenne etter om temperaturen er den ønskede eller ikke, og så kan han regulere den til riktig verdi ved å stille på kranen. Den tidligere “åpne sløyfe” har nå blitt til en “lukket sløyfe”.

